

Handelingen van de Apostelen

Les 5/13 : Het Goede Nieuws verspreidt verder (Hand. 8-9)

<http://www.middletonbiblechurch.org/ainacts/ainacts.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en kaartjes door M.V. Update 31-12-2015

De Samaritanen werden gered

Volgend op de dood van Stefanus, was er een grote **vervolger** van de kerk te Jeruzalem (Handelingen 8:1). Het was niet meer veilig om in Jeruzalem te verblijven omdat mannen en vrouwen in de **gevangenis** werden geworpen (Handelingen 8:3). Wegens deze vervolging werden de gelovigen gedwongen Jeruzalem te verlaten, en zij gingen naar de streken van **Judea** en **Samaria** (Handelingen 8:1). Zie deze gebieden op onderstaande kaart van Israël. Lokaliseer ook de stad Jeruzalem.

Israël in Jezus' tijd: een Romeins viervorstendom, zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/NT-regeerders.pdf>

Toen de gelovigen Jeruzalem verlieten, wat deden zij dan (Handelingen 8:4)?:

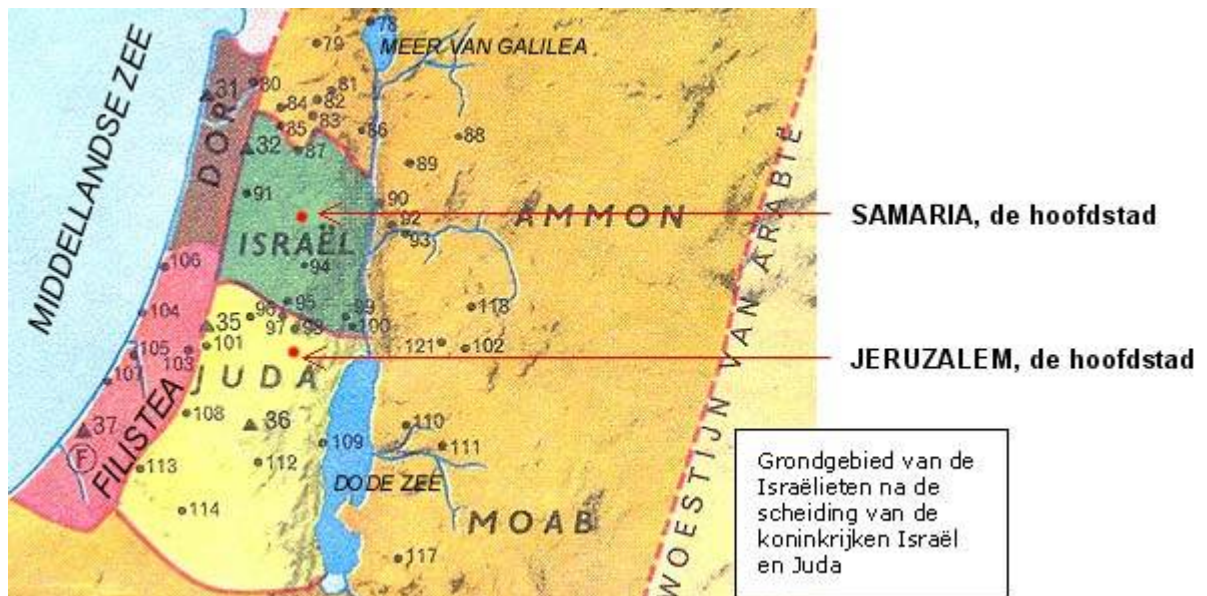
1. Zij trokken het land door terwijl zij klaagden over de grote vervolging.
2. Zij weenden en jammerden omdat zij gedwongen werden hun huizen te verlaten.
3. **Zij trokken het land door en verkondigden Gods Woord.**

Een van deze predikers was Filippus (Handelingen 8:5). Hij was een van de zeven mannen die gekozen werden om de weduwen te helpen (Handelingen 6:5). Zoals Stefanus werkte God ook door

Filippus om verbazingwekkende wonderen te verrichten (Handelingen 8:6-7). Filippus predikte Gods Woord in de stad Samaria (Handelingen 8:5). Het volk in deze stad was gekend als de Samaritanen.

Konden de Joden goed met de Samaritanen opschieten (Johannes 4:9)? Nee, de Joden haatten dit volk. Het was een grote belediging een Samaritaan genoemd te worden. De vijanden van de Heer Jezus noemden Hem een Samaritaan – zie Johannes 8:48. De Samaritanen waren een gemengd volk. Zij waren half-Joods en half-heidens. Hoe is die vermenging ontstaan? Hierna in het kort de geschiedenis van de Samaritanen:

A) In de dagen van de koningen van Israël was Samaria de hoofdstad van het noordelijke koninkrijk van de tien stammen van Israël. Jeruzalem was de hoofdstad van het zuidelijke koninkrijk van Juda. (zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Koninkrijken-Israël-Juda.pdf>)

B) In 722 v.C. oordeelde God het noordelijke koninkrijk Israël door toe te staan dat de Assyriërs de stad Samaria innamen en de bevolking wegvoerden als gevangenen (2 Koningen 17:5-6). Waarom liet God dit oordeel over hen komen (lees 2 Koningen 17:7-18)? “Dit gebeurde omdat de Israëlieten gezondigd hadden tegen de HEERE, hun God” (vs. 7, en lees verder).

C) Niet alle mensen van Samaria werden weggevoerd. De Assyriërs hebben de belangrijkste en rijkste mensen meegenomen. Velen van de arme en gewone mensen mochten blijven.

D) Deze Joden die in de streek van Samaria bleven huwden spoedig met heidenen en het vermengde volk werd bekend als de Samaritanen (Johannes 4:9).

Filippus deed iets bijzonders. Hij predikte Gods goede nieuws aan mensen die door de meeste Joden gehaat werden. Hij bracht hen Gods evangelie van redding en vergiffenis. Geloofden zij de evangelieboodschap die Filippus bracht (Handelingen 8:6, 12)? Ja, en zij werden in water gedoopt (Handelingen 8:12).

Was het correct van Filippus om de Samaritanen het evangelie te brengen?

Fout:	Jezus vertelde Zijn discipelen om in de hele wereld het evangelie te prediken, behalve bij de Samaritanen (Mark 16:15).
Goed:	Jezus vertelde Zijn discipelen om Zijn getuigen te zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde (Handelingen 1:8).
Fout:	Jezus vertelde Zijn discipelen om alle naties te onderwijzen behalve de Samaritanen (Mattheüs 28:19).

Ook de Heer Jezus heeft ooit tot de Samaritanen gepredikt over eeuwig leven en redding (Johannes 4:4, 5, 7, 9, 14, 39-42).

In de vroege dagen van de Verenigde Staten van Amerika was er een groep mensen waar op neergekeken werd, net zoals de Joden neerkeken op de Samaritanen. Dit waren Afrikanen die slaaf gemaakt waren in Amerika. Alhoewel sommige eigenaars hun slaven goed behandelden, waren er veel slaven die schandelijk behandeld werden. Velen geloofden dat deze zwarte slaven tussen mensen en dieren in stonden. Vele predikers in Amerika wilden het evangelie niet naar deze mensen brengen. Maar een groep mensen uitsluiten is schandelijk.

Net zoals God Filippus naar de Samaritanen zond, zo ook zond God predikers naar de slaven in Amerika. Ongeveer in het jaar 1740 kwam er een grote Engelse prediker naar Amerika, George Whitefield, om het evangelie te prediken en om een weeshuis op te richten. Whitefield wist dat de evangelieboodschap naar alle mensen moest gaan, inbegrepen Afrikaanse Amerikanen. Hij was bezorgd over de manier waarop sommige slaven behandeld werden. Hij schreef een brief naar de mensen in Maryland, Virginia, North en South Carolina, waarin hij de slaveneigenaars berispte voor het slecht behandelen van hun slaven. Dit maakte veel mensen boos. De waarheid kwetst!

Whitefield was een van de eerste predikers die de boodschap van redding bracht aan Afrikaanse Amerikanen. Aan het slot van een van zijn boodschappen, zei hij volgende woorden tot de slaven die zich tussen zijn publiek bevonden:

“Ik mag de arme zwarten niet vergeten. Nee, dat mag ik niet. Jezus Christus is zowel voor hen gestorven als voor anderen... In Jezus Christus is er man noch vrouw, slaaf noch vrije; ook jullie mogen kinderen van God zijn, als je gelooft in Jezus. Als jullie geloven zullen jullie gered worden”.

Velen geloofden. Bij één gelegenheid kwamen bijna 50 Afrikaanse Amerikanen naar de plaats waar Whitefield verbleef. Zij wilden God danken voor wat Hij gedaan had voor hun zielen! Velen van de slaven zouden naar hun werk terugkeren met hun lasten verlicht. Zij zouden denken aan de wonderlijke waarheden die Whitefield tot hen zei. Als zij zwaar werk deden in de velden zouden zij sommige frases herhalen die zij gehoord hadden van de prediker. Zij zouden zelfs de woorden zingen en er woorden aan toevoegen en hun lied telkens weer opnieuw zingen. Deze liederen werden bekend als **Negro Spirituals**. George Whitefield werd de eerste grote vriend genoemd van de Amerikaanse slaven.

De Ethiopische eunuch wordt gered

George Whitefield was niet de enige die predikte tot Afrikanen. Honderden jaren eerder zond God Filippus om te prediken tot een man uit Ethiopië (Handelingen 8:26-27), een land in het noorden van Afrika. Deze Ethiopische man had vermoedelijk een donkere huidskleur. Het Griekse woord voor Ethiopië (*Aithiops*: samentrekking van *aitho* [verschroeien] + *ops* [gelaat]) betekent “verschroeid gelaat” wat aangeeft dat Ethiopiërs een donker gelaat hebben. In feite heeft de profeet Jeremia ooit deze vraag gesteld: “Zal ook een Moorman [Ethiopiër, KJV] zijn huid veranderen? of een luipaard zijn vlekken?” (Jeremia 13:23, SV 1977). Het zou een mirakel vergen om de vlekken van een luipaard te veranderen (in b.v. strepen)! Het zou eveneens een mirakel vergen om de kleur te veranderen van een Ethiopiër, maar het zou evenzo een mirakel vergen om zijn hart te veranderen. God deed zo’n mirakel in Handelingen 8. Filippus verkondigde hem **Jezus** (Handelingen 8:35). Geloofde hij deze boodschap (Handelingen 8:37)? Ja, en hij werd in water gedoopt (Handelingen 8:36-39). God veranderde het hart van deze Afrikaan.

Toen Filippus voor het eerst bij deze man kwam, las deze laatste het boek Jesaja (Handelingen 8:30), maar hij begreep niet wat hij las (Handelingen 8:31). Filippus was echter in staat hem te helpen (Handelingen 8:35).

Wat zou waar moeten zijn voor een persoon vooraleer hij (of zij) gedoopt wordt (Handelingen 8:36-38)? **“Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd”.** Zijn kleine baby’s in staat om te geloven in Christus? Nee, en daarom zouden kleine baby’s niet gedoopt mogen worden. Hebt **u** gelooft in Christus en Hem ontvangen als uw Redder? Bent **u** gedoopt? Indien niet, waarom niet?

Saulus wordt gered

Wie was de grote vijand van de kerk, die alles deed wat hij kon om christenen gevangen te nemen (Handelingen 8:1-3; 9:1)? Saulus. Hoe werd deze man later in zijn leven genoemd (Handelingen

13:9; Romeinen 1:1)? Paulus. Deze man was aanwezig toen Stefanus gestenigd werd (Handelingen 22:20). Wat deed Saulus met deze mensen die in Christus geloofden (Handelingen 22:19)? Hij wierp ze in de gevangenis en liet hen geselen in de synagogen.

Op een dag besliste Saulus naar de noordelijke stad Damascus (zie kaart ↑) te gaan opdat hij verder kon jagen op gelovigen. Maar toen hij naar Damascus reisde, deed Gods iets bijzonders:

God omscheen Paulus met een licht vanuit de hemel.	A. Handelingen 9:3
God sprak tot Saulus.	B. Handelingen 9:4
God verblindde Saulus.	C. Handelingen 9:8

De opgestane Heer verscheen aan Saulus (zie 1 Korinthiërs 9:1). Toen Saulus vroeg: “Wie zijt Gij?” antwoordde Hij: “Ik ben Jezus, Die jij vervolgt” (Handelingen 9:5).

Saulus vervolgde de kerk (de gelovigen), maar Jezus zei: “gij vervolgt MIJ!” Wat bedoelde de Heer met deze woorden? In Kolossenzen 1:18 lezen we dat de Heer Jezus het “Hoofd van het lichaam” is, en dat is de kerk. Jezus is het Hoofd, en de gelovigen vormen het lichaam. Als iemand hard op uw tenen zou trappen, zou uw hoofd dit dan voelen? Waar ook het lichaam pijn wordt gedaan, daar voelt het hoofd dat. Op dezelfde manier kan men de kerk niet pijnigen zonder het Hoofd van de kerk te pijnigen. Saulus vervolgde het lichaam (de kerk) maar het Hoofd voelde dat eveneens! Wat iemand aan het lichaam doet, doet hij ook aan het Hoofd.

Na deze verbazingwekkende gebeurtenis op de weg naar Damascus, sprak God tot een gelovige met de naam Ananias (Handelingen 9:10) en vertelde hem naar Saulus toe te gaan om hem een boodschap te brengen. Ananias was echter bevreesd om dit te doen: “Heere, ik heb van velen over deze man gehoord hoeveel **kwaad** hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft ...” (zie Handelingen 9:13-14). Maar Ananias gehoorzaamde God (Handelingen 9:17).

Een van de dingen die Ananias aan Saulus vertelde was hoeveel hij voor Jezus zou moeten **lijden** (Handelingen 9:16). Het christelijke leven is geen gemakkelijk leven. Voor Paulus betekende dit een leven van lijden. Wat waren enkele van de dingen die Paulus moest doormaken (lees 2 Korinthiërs 11:23-28)? Paulus was bereid om voor Jezus te lijden (Handelingen 20:22-24; 21:13).

Saulus werd door Ananias gedoopt. Wat was na zijn doop het eerste wat hij deed (Handelingen 9:20)? “En meteen predikte hij Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”. Hij begon het geloof te verkondigen dat hij voorheen verwoestte (Galaten 1:23)! Waren de mensen die hem hoorden verwonderd en verrast (Handelingen 9:21)? “En allen die het hoorden, waren buiten zichzelf”. De grote vervolger werd de grote prediker!

De ongelovige Joden nu wilden Saulus doden (Handelingen 9:23-24). De JAGER werd nu zelf BE-JAAGD! De grootste vijand van de kerk werd nu de grootste vriend van de kerk, en de ongeredde Joden hielden daar niet van. Hoe ontsnapte Saulus (Handelingen 9:25)? “De discipelen namen hem ‘s nachts mee en lieten hem door een opening in de muur neer, door hem in een mand te laten zakken”.

Saulus ging dan naar de stad Jeruzalem waar de twaalf apostelen waren. Toen Saulus daar aankwam, geloofden zij toen dat hij een ware gelovige was (Handelingen 9:26)? Nee, waarschijnlijk dachten zij dat Saulus zich maar voordeed als een volgeling van Christus opdat hij meer gelovigen kon opsporen om ze nadien kwaad te doen. Uiteindelijk konden de gelovigen in Jeruzalem zien dat de verandering in Saulus’ leven echt was. God had iets wonderlijks gedaan. De grootste vijand van de kerk werd de grootste apostel en zendeling van de kerk! Er was een tijd dat Saulus tijd noch moeite spaarde om zoveel mogelijk christenen te vernietigen, maar nadat hij gered werd, was Saulus bereid overal naartoe te reizen om de boodschap van redding te prediken aan zoveel mensen als mogelijk was!

God is in staat om ook uw leven te veranderen! Zoals bij Paulus moet de verandering beginnen met redding: “Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden” (2 Korinthiërs 5:17).